

180 χρόνια προσφοράς και διακονίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Την Κυριακή μετά τα Χριστούγεννα, 31 του μηνός Δεκεμβρίου 2023, επί τη μνήμη Ιωσήφ του μνήστορος, Δαβίδ του προφητάνακτος και Ιακώβου του αδελφοθέου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Διδυμοτείχου, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 180 ετών από της ανεγέρσεως και των εγκαινίων του μεταβυζαντινού αυτού Ναού, τον Μάϊο του έτους 1843, από τον τότε Μητροπολίτη Διδυμοτείχου Βησσαρίωνα.

Ο Σεβασμιώτατος σχολιάζοντας την ιστορική αυτή επέτειο, μεταξύ άλλων, τόνισε: "Ο χρόνος και καιρούς εξουσιάζων Κύριος μας αξιώνει σήμερα στον απόηχο της εορτής των Χριστουγέννων να εορτάσουμε μία ιστορική επέτειο. Επέτειο που συνάπτει το παρελθόν με το παρόν, το χθες με το σήμερα. Συγκεκριμένα

γιορτάζουμε την συμπλήρωση 180 ετών από της ανεγέρσεως και των εγκαινίων του Ιερού αυτού Ναού, ο οποίος αποτελεί το λατρευτικό κέντρο της ακμάζουσας μέχρι σήμερα συνοικίας της Παναγίας στο Διδυμότειχο...

»Πως εκτίσθη ο Ναός αυτός; Ποιοι εργάσθησαν γι' αυτό; Την απάντηση στα δύο αυτά ερωτήματά μας την δίδει η περιπετειώδης ιστορία του Ναού τούτου, ο οποίος ερημούτο κατά καιρούς και πάλιν ανεγείρετο εκ βάθρων. Μας την δίδει την απάντηση ακόμη η αδαμάντινος ζωτικότης του Γένους μας και η θερμουργός πίστη των χριστιανών και το θάρρος και η παρρησία τους, αλλά και η υπομονή και επιμονή δια μέσου των αιώνων της φυλής μας. Σε όλα αυτά πρέπει να προσθέσουμε την θεοσέβεια, τον μόχθο και την γενναιοδωρία των κτιτόρων του Ναού τούτου...

»Το κτίσιμο ενός Ναού υπαγορεύεται από την υπαρξιακή ανάγκη του ανθρώπου να αισθάνεται την παρουσία του Θεού μέσα στο μάταιο και αβέβαιο αυτόν κόσμο. Να αισθάνεται το αιώνιο μέσα στον χρόνο που ρέει και φεύγει. Η ανέγερση ενός Ναού είναι πράξη πίστεως του ανθρώπου στην αιωνιότητα, στην αθανασία, στην αφθαρσία...

»Δόξα και τιμή απονέμουμε στους αφανείς εκείνους ορθοδόξους χριστιανούς οι οποίοι υπό δεινάς περιστάσεις του Γένους μας και σε μέρες χαλεπές και γεμάτες από ένδεια, υστερούμενοι και θλιβόμενοι, προσέφεραν, εστήριξαν, επιτρόπευσαν, ανήγειραν και επροίκισαν το Ναό αυτό, του οποίου κάθε πέτρα περιέχει μια ιστορία, αίμα, δάκρυ και ένα αναστεναγμό των συμβαλλόντων με τον οβολό τους και με την εργασία τους στο κτίσιμο του. Αυτούς τους πτωχούς και τους πλουσίους, τους λογάδες και τους απλούς ψαράδες που εργάσθηκαν για τον Ναό αυτό μνημονεύουμε σήμερα με ευγνωμοσύνη. Η μνήμη τους παραμένει αιώνια στις καρδιές μας...

»Δόξα και τιμή επίσης οφείλεται και σε εκείνους οι οποίοι παρέλαβαν την σκυτάλη και συνετήρησαν και επιδιόρθωσαν τις καταστροφικές παρεμβάσεις που έγιναν στο εγγύς παρελθόν και ανακαινισμένο μας τον παραδίδουν ως Εκκλησία Θεού Ζώντος...»

Και αφού συνεχάρη ο Σεβασμιώτατος τον δραστήριο προϊστάμενο του Ναού Αρχιμ. Κύριλλο Κολτσίδα, Αρχιερατικό Επίτροπο Διδυμοτείχου, ο οποίος τα τελευταία χρόνια έδωσε πνοή στο ανακαινιστικό έργο, συνέχισε: « ...Συνδεδεμένη, λοιπόν, η δική μας γενεά με την γενεά εκείνων που έκτισαν τον Ναό αυτό συνεχίζει την ιστορία, συνεχίζει την παράδοση, συνεχίζει το καθήκον, όχι πλέον της ανεγέρσεως, αλλά αυτό της διασώσεως, της συντηρήσεως, της αποκαταστάσεως εις το αρχαίον κάλλος και της ευρύθμου λειτουργίας του Ναού τούτου στους δίσεκτους χρόνους μας και αυτούς που έρχονται. Η ευθύνη μεγάλη, το χρέος βαρύ.

ποιών θαυμαστά και εξαίσια».

ήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος

